

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

26 червня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 145/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

головуючого – Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Устименко В.Є., Шиловой Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання про підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Стрижевської Анжели Анатоліївни здійснювати правосуддя у відповідному суді, стосовно якої оголошено перерву відповідно до абзацу 2 частини першої статті 88 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду.

Стрижевська Анжела Анатоліївна 09 грудня 2016 року звернулася до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Комісією 20 грудня 2016 року прийнято рішення № 161/вс-16, зокрема, про допуск Стрижевської А.А. до участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Стрижевської А.А.

Комісією 08 лютого 2017 року прийнято рішення № 17/вс-17, зокрема, про допуск Стрижевської А.А. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Стрижевська А.А. 16 лютого 2017 року склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 54 бали, і згідно з рішенням Комісії від 17 лютого 2017 року № 12/зп-17 допущена до виконання практичного завдання на етапі іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах процедури конкурсу до відповідних касаційних судів у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання Стрижевська А.А. набрала 90 балів та згідно з рішенням Комісії від 29 березня 2017 року № 22/зп-17 є такою, що допущена до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» у межах процедури конкурсу до Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом 3 пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (далі – Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності надано висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Стрижевської А.А. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 13 травня 2017 року.

Відповідно до висновку Громадської ради доброчесності мав місце конфлікт інтересів, який існував у кандидата під час проходження усіх етапів конкурсу на посаду судді Верховного Суду. Кандидат не вчинила жодних дій задля уникнення конфлікту інтересів. Щонайменше вона не скористалася можливістю піти у відпустку на період проходження конкурсу, що свідчить про недоброчесну поведінку.

Кандидат має безпосереднє відношення до публічного скандалу, пов'язаного з позицією Генеральної прокуратури України у справі про притягнення заступника начальника відділу забезпечення роботи директора Національного антикорупційного

бюро України Везелевої-Борисової К.О. до адміністративної відповідальності за ч.1 ст. 172-4 Кодексу України про адміністративні правопорушення (порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності). Справу було закрито апеляційним судом міста Києва за відсутністю складу адміністративного правопорушення. Вказана справа негативно вплинула на репутацію Генеральної прокуратури України на міжнародній арені.

Відповідно до даних декларації за 2016 рік, кандидат та члени її родини володіють значними сумами готівкових коштів. Зокрема, кандидат задекларувала 170 000 грн., 20 000 доларів США. У дочки кандидата, вік якої становить __ років, задекларовано 40 000 доларів США, 5 000 євро, 60 000 грн. У матері кандидата, вік якої становить __ років, задекларовано 482 741 грн. Таким чином сукупно кандидату та членам її сім'ї належать кошти в еквіваленті понад 2 300 000 грн.

Кандидат з 2008 по 2014 рік володіла транспортним засобом Land Rover 2008 року випуску. Оскільки близькі особи кандидата не займаються підприємницькою діяльністю, а сама кандидат з 80-х років працює на державній службі, це породжує сумніви у прозорості її статків.

У висновку Громадської ради доброчесності міститься додаткова інформація про те, що в інтернет виданні зазначено наступне: «Проти судді Печерського районного суду міста Києва Стрижевської А.А. порушено кримінальну справу за фактом підозри у фальсифікації судового рішення про безпідставність порушення кримінальної справи проти працівників СБУ, яких звинувачували у зловживанні службовим становищем при знищенні матеріалів оперативно-розшукової справи про діяльність російського бізнесмена ОСОБА_1.

У 2015 році кандидат отримала позику від ОСОБА_4 у розмірі 2 000 000 грн., однак до кінця цього ж року позику було повернуто. Виникає запитання, з яких коштів повернуто позику.

Кандидат 19 квітня 2014 року отримала у подарунок квартиру в місті Києві орієнтовною вартістю понад 5 000 000 грн.

Стосовно вказаних у висновку Громадської ради доброчесності доводів кандидат на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Стрижевська АА. надала усні та письмові пояснення які було оцінено Комісією під час співбесіди.

Щодо конфлікту інтересів кандидат зазначила, що відділ організації діяльності у сфері запобігання та протидії корупції Генеральної прокуратури України, організація роботи якого віднесена до її обов'язків, не вживає заходів з виявлення корупції членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не відносяться до державних службовців 1-4 категорій, якими опікується вказаний відділ. Вони взагалі не є державними службовцями. Прокуратура позбавлена права складати адміністративні протоколи про корупційні правопорушення. Забезпечення нею напрямку роботи з підготовки участі керівництва Генеральної прокуратури України у засіданнях Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Вищої ради юстиції не може свідчити про

конфлікт інтересів, оскільки ані Генеральний прокурор ані його заступники не є членами вказаних органів, відповідно права голосу при ухваленні рішень не мають. Генеральна прокуратура України не наділена правом порушувати питання про звільнення судді з посади. Питання щодо звільнення судді відноситься до компетенції Вищої ради правосуддя. Участь представників прокуратури на засіданнях Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, надсилання подань, клопотань не впливає на порядок зайняття посади судді.

Стосовно публічного скандалу пов'язаного з Національним антикорупційним бюро України кандидат пояснила, що називати розгляд цієї справи публічним скандалом не коректно. Протокол про адміністративне правопорушення був складений Службою безпеки України, а представник Генеральної прокуратури України лише брав участь у провадженні. На її думку твердження Громадської ради доброчесності про те, що вона мала контролювати законність дій підлеглих та безпосередньо керувати діяльністю відділу Генеральної прокуратури України суперечать вимогам закону.

Відносно володіння значними сумами готівкових коштів кандидат пояснила, що згідно довідки про результати перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади», для проведення якої подавалися копії заяви про проведення перевірки, декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2014 рік, а також інші документи, ДПП у Голосіївському районі ГУ ДФС у м. Києві повідомила про достовірність відомостей, визначених п. 2 ч. 5 ст. 5 Закону України «Про очищення влади», вказаних нею у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2014 рік. Наявність зазначених у деклараціях готівкових коштів підтверджується офіційними відомостями ф. ДФ-1, а також договором купівлі-продажу квартири від 22 вересня 2014 року, договором дарування квартири від 19 вересня 2014 року. Зазначає, що її донька на період укладення вказаних договорів була неповнолітньою. Є розпорядження Оболонської районної державної адміністрації № 224 від 15 квітня 2014 року, на виконання якого було укладено договір дарування. Стверджує, що готівкові кошти, які належать її донці, мають легальне походження і є власне виконанням умов, зазначених у цьому розпорядженні. Її мати продала майно, а тому й отримала відповідні кошти.

Щодо автомобіля Land Rover 2008 року випуску кандидат пояснила, що у 2008 році він був придбаний за кошти, отримані у кредит в банку «Надра». Однак через відсутність необхідних коштів він перейшов у власність банку. Зазначає, що з цього приводу у 2015 році вона надавала пояснення органам ДФС і за наслідками перевірки вони жодних порушень не виявили.

Стосовно позики на суму 2000000 грн. кандидат пояснила, що при укладанні договорів купівлі-продажу житлового будинку та земельної ділянки від 22 грудня 2015 року, розрахунки по яким проводились шляхом безготівкового перерахування всієї суми на рахунок продавців, один з них – ОСОБА_4, якій тоді було __ років, і яка наполягала в якості гарантій до отримання в установі банку готівкових коштів оформлення позики на суму, яка перевищувала суму договорів, оскільки безготівкові

розрахунки викликали у неї недовіру. Кандидат погодилась з цим. За домовленістю сторін, після отримання готівки в банку обидва примірники договору позики були знищені сторонами. Тому у декларації був зазначений вказаний правочин.

Кандидат пояснила, що квартиру в місті Києві у подарунок не отримувала і не розуміє з яких джерел ця інформація.

Відносно порушеної щодо неї кримінальної справи кандидат пояснила, що ухвалою апеляційного суду міста Києва від 26 липня 2006 року постанову прокурора Генеральної прокуратури України від 05 липня 2006 року про порушення кримінальної справи щодо судді Печерського районного суду міста Києва Стрижевської А.А. за ч.1 ст. 375 Кримінального кодексу України скасовано, а тому вона зазначила про відсутність порушеної щодо неї кримінальної справи.

21 червня 2017 року до Комісії надійшло рішення, затверджене Громадською радою доброчесності 20 червня 2017 року, про надання інформації на доповнення до висновку про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Стрижевської А.А. критеріям доброчесності та професійної етики.

У рішенні зазначено, що на інформаційний веб-портал Громадської ради доброчесності 25 квітня 2017 року надійшло повідомлення громадянина ОСОБА_5, який стверджує, що під час здійснення повноважень судді Печерського районного суду міста Києва кандидат допустила грубе порушення вимог процесуального законодавства, що мало наслідком порушення права ОСОБА_5 на справедливий розгляд справи незалежним і безстороннім судом та права на особисту участь у розгляді його справи, які визначені статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

На запит Громадської ради доброчесності 07 червня 2017 року ОСОБА_5 надав відповідні документи (матеріали кримінального провадження) на підтвердження аргументів своєї скарги.

З наданих матеріалів Громадська рада доброчесності встановила, що 29 березня 2005 року слідчий в особливо важливих справах управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України виніс постанову про порушення стосовно ОСОБА_5, Особи 2, Особи 3 кримінальної справи за ознаками злочинів, передбачених ч.4 ст. 190, а також ч.4 ст.27, ч.2 ст.15 і ч.2 ст.369 Кримінального кодексу України.

30 грудня 2005 року кандидат винесла постанову під час попереднього розгляду справи без участі ОСОБА_5, якою серед іншого, вирішено: запобіжний захід підсудному ОСОБА_5 – тримання під вартою у Київському СІЗО № 13 залишити без змін, запобіжні заходи підсудним Особа 2, Особа 3 – підписку про невиїзд з постійного місця проживання залишити без змін.

11 жовтня 2007 року апеляційний суд міста Києва постановив окрему ухвалу, якою встановлено, що під час розгляду апеляційних скарг прокурора у справі та ОСОБА_5 суддя Печерського районного суду міста Києва Квасневська Н.Д. (яка розглядала справу після судді Стрижевської А.А.) допустила позаслужбові стосунки з кандидатом. Зокрема, кандидат безпосередньо перед судовим засіданням 10 липня

2007 року відвідала суддю Квасневську Н.Д. у її службовому кабінеті та мала з останньою приватну розмову, після якої Квасневська Н.Д. повідомила державному обвинувачу про свій намір спрямувати кримінальну справу на додаткове розслідування, фактично навіть не розпочавши слухання справи. Крім того, суд апеляційної інстанції взяв до уваги обставини, викладені в апеляції прокурора стосовно упередженості судді.

Вказані обставини стали підставою для повідомлення голови апеляційного суду міста Києва для прийняття відповідного рішення щодо визначення підсудності.

Рішенням Печерського районного суду міста Києва від 04 грудня 2015 року у справі № 757/14446/15-ц встановлено, що ОСОБА_5 більше дев'яти років незаконно перебував під слідством, внаслідок чого був суттєво обмежений в правах, які гарантовані йому Конституцією України та іншими нормативно-правовими актами України. За час перебування під вартою було завдано істотної шкоди його здоров'ю; оскільки його майно знаходилось під арештом, був позбавлений права розпоряджатися ним; численні дискредитуючі відомості та інтерв'ю в засобах масової інформації та інтернеті завдали шкоди його репутації колишнього працівника органів внутрішніх справ; на тривалий час змінились його побут, звичайний спосіб життя; був позбавлений можливості нормально спілкуватися з родиною та близькими людьми. Скаржнику завдано моральних страждань та спричинено моральну шкоду. Вказані обставини стали підставою для стягнення на користь ОСОБА_5 з Державної казначейської служби України за рахунок коштів державного бюджету 400 000 грн. на відшкодування завданої йому шкоди.

З аналізу наданих скаржником матеріалів Громадська рада доброчесності вбачає, що дії кандидата призвели до грубого порушення прав людини і цей факт підтверджено рішенням суду. Крім того кандидат, будучи суддею апеляційного суду, давала вказівки судді першої інстанції щодо прийняття ним рішення у кримінальній справі, що очевидно є втручанням у здійснення правосуддя іншими суддями. Відповідно до ст. 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» зазначені факти є підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Зазначивши у декларації доброчесності, що випадків її втручання у правосуддя, що здійснювалося іншими суддями, не було, кандидат свідомо повідомила про себе неправдиву інформацію.

Стосовно вказаних у рішення Громадської ради доброчесності доводів кандидат на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Стрижевська А.А. надала письмові пояснення які було оцінено Комісією під час співбесіди.

У своїх поясненнях Стрижевська А.А. зазначила, що кримінальна справа про обвинувачення ОСОБА_5, ОСОБА_6 та ОСОБА_7 у вчиненні злочинів, передбачених ч.4 ст. 190; ч. 4 ст. 27, ч. 2 ст. 15, ч. 2 ст. 369 Кримінального кодексу України, надійшла до Печерського районного суду міста Києва 23 грудня 2005 року на підставі постанови Шевченківського районного суду міста Києва від 09 грудня

2005 року про направлення кримінальної справи до Печерського районного суду міста Києва за підсудністю.

30 грудня 2005 року у цій справі відбувся попередній розгляд і на підставі ст.ст.237, 240, 245, 253 КПК України справу призначено до судового розгляду на 19 січня 2006 року.

Таким чином, процесуальні строки, передбачені кримінальним процесуальним законом, який був чинним, дотримані.

Згідно змісту постанови попереднього розгляду справи від 30 грудня 2005 року в судовому засіданні під час попереднього розгляду справи були присутні прокурор, захисники Панченко Н.І. та Григор'єва М.Н., а також обвинувачені ОСОБА_6 та ОСОБА_7, яким під час досудового слідства було змінено запобіжний захід з тримання під вартою на підписку про невиїзд з постійного місця проживання. В судове засідання також викликався обвинувачений ОСОБА_5, якому під час досудового слідства був обраний запобіжний захід у виді тримання під вартою. Виклик в судове засідання осіб, які утримувалися під вартою, здійснювався шляхом направлення відповідних заявок до Київського СІЗО Управління державного департаменту України з питань виконання по місту Києву та Київській області.

Стрижевська А.А. вказала, що зазвичай доставка осіб, які утримувались в Київському СІЗО, у попередній розгляд конвойною службою не здійснювалась, а їх відсутність під час попереднього розгляду справи, згідно положень КПК України 1960 року, не була перешкодою для вирішення питання про призначення справи до судового розгляду.

Захисник обвинуваченого ОСОБА_5 - Панченко Н.І. - була присутня в судовому засіданні під час попереднього розгляду справи, заявляла клопотання, як і інші учасники. Усі заявлені клопотання судом під час попереднього розгляду справи були розглянуті.

Таким чином Стрижевська А.А. вважає, що твердження у повідомленні скаржника, яке відтворене у рішенні Громадської ради доброчесності, про те, що нею були допущені порушення норм процесуального законодавства щодо призначення та попереднього розгляду кримінальної справи, є безпідставними, такими, що не відповідають дійсності.

Стрижевська А.А. зазначила, що жодного спілкування з будь-ким з учасників цієї кримінальної справи поза межами процесу, нею не допускалось.

Також Стрижевська А.А. вказала, що 19 січня 2006 року підсудним ОСОБА_5 було заявлене клопотання про колегіальний розгляд кримінальної справи, яке було задоволене, а в судовому засіданні оголошено перерву для формування колегії суддів. Усі наступні судові засідання у цій справі слухались колегіальним складом суду. Що стосується клопотань ОСОБА_5 та його захисників про зміну запобіжного заходу, то колегією суддів таке рішення було прийняте 17 травня 2006 року. Також у цій справі колегією суддів було задоволене клопотання інших учасників про призначення додаткової фоноскопичної експертизи, проведення якої потребувало значного часу. Ні прокурором, ні іншими учасниками,

апеляцій на постановлені судові рішення колегією суддів під її головуванням, не вносились, у тому числі не вносились апеляції скаргником та його захисниками щодо зупинення провадження у справі у зв'язку з призначенням додаткової експертизи. Також учасниками не були подані зауваження на протокол судового засідання. Судом було роз'яснено таке право.

У Печерський суд міста Києва вказана кримінальна справа надійшла 23 грудня 2005 року, а провадження під її головуванням відбувалося до травня 2006 року (до моменту призначення повторної фоноскопичної експертизи) - приблизно 5 календарних місяців. Стрижевська А.А. зазначає, що рішення по суті у цій кримінальній справі колегією суддів під її головуванням не постановлювалось, і у неї не було жодних підстав цікавитись подальшим перебігом справи.

Також Стрижевська А.А. вказує, що 11 жовтня 2007 року колегією суддів судової палати у кримінальних справах апеляційного суду міста Києва постановлено окрему ухвалу, у мотивувальній частині якої, зокрема, зазначено: «...прокурор у своїй апеляції посилається на те, що головуючою суддею Квасневською Н.Д. допущено позаслужбові стосунки з попередньою головуючою суддею по справі Стрижевською А.А., яка безпосередньо перед судовим засіданням 10 липня 2007 року відвідала суддю Квасневську Н.Д. у її службовому кабінеті та мала з останньою приватну розмову, після якої Квасневська Н.Д. повідомила державного обвинувача про свій намір спрямувати кримінальну справу на додаткове розслідування фактично навіть не розпочавши слухання справи. З протоколу судового засідання вбачається, що державним обвинувачем з цих підстав було заявлено відвід головуючій судді Квасневській Н.Д.».

Стрижевська А.А. стверджує, що із суддею Квасневською Н.Д. у неї ніколи не було і немає позаслужбових стосунків. Факт її перебування в приміщенні Печерського районного суду міста Києва в один із днів серпня 2007 року пояснює тим, що станом на серпень 2007 року добігав п'ятирічний строк її перебування на посаді судді, у зв'язку з чим вона готувала необхідний пакет документів для розгляду питання про обрання суддею безстроково. Необхідний довідковий матеріал брала і в Печерському суді міста Києва, а саме: інформацію про апеляційний та касаційний перегляд судових рішень, постановлених під її головуванням у Печерському районному суді міста Києва (осілки до 07 серпня 2006 року обіймала посаду судді Печерського районного суду міста Києва). Саме через ці обставини вона могла відвідати Печерський суд міста Києва у серпні 2007 року і звичайно, могла зустріти суддів, які працювали у цьому суді, у тому числі і суддю Печерського районного суду міста Києва Квасневську Н.Д., з якою жодних розмов з приводу розгляду будь-яких проваджень не вела. Про наявність окремої ухвали Стрижевська А.А. дізналась випадково, наприкінці жовтня 2007 року, коли їй про це повідомив працівник канцелярії Апеляційного суду міста Києва. Вказану окрему ухвалу вона оскаржила до Верховного Суду України. За її скаргою Верховним Судом України було відкрите провадження. У листопаді 2007 року суддею Верховного Суду України були

витребувані матеріали кримінальної справи, що є необхідним для прийняття судом судового рішення.

За інформацією, яку Стрижевська А.А. отримувала у канцелярії Верховного Суду України щодо розгляду її скарги на окрему ухвалу упродовж 2007-2009 років їй стало відомо, що матеріали кримінальної справи до Верховного Суду України не надійшли у зв'язку з тим, що кримінальна справа не розглянута по суті через проведення додаткового розслідування, під час якого направлення матеріалів до Верховного Суду України є неможливим.

З інформації від 22 червня 2017 року, наданої Верховним Судом України, Стрижевська А.А. дізналася, що подану нею касаційну скаргу на зазначене судові рішення Верховний Суд України залишив без розгляду.

23 червня 2017 року до Комісії надійшло рішення, затверджене Громадською радою доброчесності 22 червня 2017 року, про надання інформації на доповнення до висновку про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Стрижевської А.А. критеріям доброчесності та професійної етики.

У рішенні зазначено, що оскільки у засіданні Вищої кваліфікаційної комісії суддів України 21 червня 2017 року розгляд питання стосовно Кандидата не відбувся, уповноважений представник Громадської ради доброчесності не мав можливості доповісти результати розгляду пояснень, наданих Кандидатом стосовно інформації, на якій ґрунтується висновок.

Проаналізувавши пояснення під час співбесіди з Кандидатом Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат не спростувала інформації, яка стала підставою для Висновку, або взагалі ухилилася від надання пояснень.

Пояснення кандидата і надані нею документи належно вивчені і досліджені Комісією та визнані такими, що спростовують доводи висновку Громадської ради доброчесності про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Комісія вважає неприйнятним затверджений Громадською радою доброчесності 13 травня 2017 року висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Стрижевської А.А. критеріям доброчесності та професійної етики.

Відповідно до частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

Дослідивши досьє кандидата, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності та кандидата, 13 членів Комісії дійшли висновку, що Стрижевська А.А. підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визнати Стрижевську Анжелу Анатоліївну такою, що за критеріями професійної етики та доброчесності підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Комісії у складі колегії завершити проведення кваліфікаційного оцінювання стосовно кандидата на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Стрижевської Анжели Анатоліївни.

Головуючий

С.Ю. Козьяков

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова

С.О. Щотка